

مقامات قضایی در عملی بیرحمانه اقدام به قطع دست یک مرد زندانی کردند

عفو بین الملل با ابراز خشم شدید از خبر اجرای حکم قطع دست یک مرد به خاطر دزدی مقامات قضایی ایران را به شدت محکوم کرد.

بر اساس گزارش روزنامه‌ی دولتی خراسان، حکم قطع عضو یک مرد ۳۴ ساله که، ع.خ نامیده شده، روز چهارشنبه ۲۷ دی در محل زندان مرکزی مشهد در استان خراسان رضوی به اجرا در آمده است.

بر اساس گزارش خراسان، این مرد پس از آنکه دستش زیر «گیوتین» قرار گرفت و قطع شد به مرکز درمانی انتقال یافت. او ۶ سال قبل به خاطر سرقت تعدادی گوسفند و اموال ارزشمند از چندین روستا توسط دادگاهی در استان خراسان رضوی به قطع دست محکوم شده بود و این حکم به تایید شعبه اول دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رسیده بود.

مگدلنا مغربی معاون شمال آفریقا و خاورمیانه عفو بین الملل گفت: «اجرای این مجازات‌های بیرحمانه را هرگز نمی توان عدالت نامید. مقامات قضایی با اعمال این گونه مجازات‌ها نشان می‌دهند که برای کرامت انسانی ذره‌ای ارزش قائل نیستند. در یک نظام عدالت کیفری سالم جایی برای این قساوت‌ها وجود ندارد.»

مغربی گفت: «قطع عضو شکنجه صریح و آشکار است و اعمال شکنجه طبق قوانین بین المللی یک جرم است. ایران به عنوان عضو میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی ملزم است که شکنجه را در هر شرایطی و بدون استثناء ممنوع کند. کسانی که مسئولیت صدور و اجرای چنین شیوه‌هایی را دارند باید بدانند که بر اساس قوانین بین المللی قابل تعقیب و محاکمه کیفری هستند.»

مقامات ایرانی همواره از قطع دست به عنوان موثرترین روش برای جلوگیری از سرقت دفاع کرده‌اند و از این که به خاطر پیامدهای محکومیت‌های بین المللی مجبور شده‌اند اجرای علنی و گسترده‌ی این مجازات را محدود کنند ابراز تاسف نموده‌اند. محمد جواد لاریجانی دبیر ستاد حقوق بشر قوه‌ی قضاییه در اظهاراتی تکان‌دهنده در شورای حقوق بشر سازمان ملل در اکتبر ۲۰۱۰ انکار کرد که مجازات‌های بدنی مصداق شکنجه هستند و ادعا نمود که از لحاظ فرهنگی و مذهبی توجیه دارند.

این در حالی است که تلاش‌های مدنی در داخل کشور برای لغو چنین مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیزی همواره در جریان بوده است و بسیاری از ایرانیان، از جمله مدافعان حقوق بشر و برخی از پژوهشگران دینی و روحانیون، مخالفت خود را ابراز کرده‌اند و به همین دلیل با آزار و اذیت قضایی روبرو شده‌اند.

معاون شمال آفریقا و خاورمیانه عفو بین الملل افزود «این اسفناک است که مقامات ایران به صدور و اجرای احکام قطع عضو ادامه می‌دهند و این بیرحمی قانونی شده را به نام دین، مذهب و پیش‌گیری از جرم توجیه می‌کنند. مقامات ایران باید فوراً کلیه اشکال مجازات‌های بدنی را در قانون لغو کرده و به سمت یک نظام عدالت کیفری حرکت کنند که بر توانبخشی تمرکز داشته باشد و رفتار انسانی با زندانیان را در پیش بگیرد.»

در سال ۲۰۱۷ میلادی، ده‌ها حکم قطع عضو صادر و توسط دیوان عالی کشور تایید شد. در آپریل ۲۰۱۷ مقامات قضایی در شیراز ابتدا دست زندانی به نام حمید معینی را به خاطر سرقت قطع کردند و بعد از 10 روز او را به خاطر قتل اعدام کردند. مقامات قضایی ایران غالباً پیش از اجرای حکم قطع عضو، افراد محکوم را به طور خودسرانه برای سال‌ها در زندان نگاه می‌دارند با وجود این که محکومیت زندان علیه آنها صادر نشده است.

بر اساس تحقیقات بنیاد عبدالرحمان برومند، بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ مقامات ایران دست کم ۲۱۵ مورد حکم قطع عضو صادر کرده و ۱۲۵ حکم قطع عضو را اجرا کرده‌اند. دست کم در ۶ مورد قطع عضو در ملاء عام انجام شده است.

تصور می‌شود که در حال حاضر ده‌ها زندانی در سراسر کشور از جمله در استان‌های خراسان رضوی، فارس، خوزستان و مرکزی در خطر قطع عضو قرار دارند.

پیش‌زمینه

در سال ۲۰۱۷ مقامات قضایی در ایران علاوه بر قطع عضو، مجازات‌های بی‌رحمانه و غیرانسانی دیگری از جمله شلاق و کور کردن نیز صادر و اجرا کردند که همگی شکنجه محسوب می‌شود.

برای نمونه، در ژانویه ۲۰۱۷ حسین موحدی خبرنگار به دلیل درج خبر اشتباه درباره عدد موتورهای توقیف‌شده به وسیله نیروی انتظامی مورد ۴۰ ضربه شلاق در شهر نجف‌آباد، استان اصفهان قرار گرفت.

در ماه فوریه ۲۰۱۷ دیوان عالی کشور حکم کور کردن یک زن به خاطر کور کردن زن دیگری را که توسط یک دادگاه کیفری استان کهگیلویه و بویراحمد صادر شده بود، تایید کرد.

در ماه می ۲۰۱۷، یک زن به خاطر داشتن رابطه خارج از ازدواج با یک مرد به دو سال کار در غسالخانه و شست‌وشوی اجساد و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شد. مرد متهم پرونده به ۹۹ ضربه شلاق محکوم شد.

آیین‌نامه مربوط به نحوه اجرای مجازات‌های بدنی مقرر کرده است که قبل از اجرای حکم، پزشک قانونی یا پزشک معتمد باید محکوم را معاینه کرده و در مورد آمادگی جسمی وی برای اجرای حکم اعلام نظر کند.

این امر نقض واضح دستورالعمل‌های اخلاق حرفه‌ای و موازین بین‌المللی حقوق بشر است که مشارکت پزشکان و کادر بهداشتی در اعمال شکنجه و دیگر بدرفتاری‌ها را به صراحت ممنوع کرده است.